

3^e zondag door het jaar C
Toon Suffys SJ

Drie lezingen, OT, brieven en evangelie. Soms begrijpen wij de samenhang niet. Dit weekend vind ik de samenhang duidelijk: geloven doe je in gemeenschap.

Eerste lezing: mensen die hun geloof terug vinden na jaren ervan vervreemd te zijn. Ik kan mij de vreugde indenken van mensen die omwille van hun geloof vervolgd werden en dan plots weer de vrijheid krijgen om hun geloof te beleven. Zie maar hier in NL: toen het verbod op katholieke kerken werd opgeheven, hebben de katholieken heel veel grote kerken gebouwd als teken van hun bestaan. Verschillende daarvan zijn alweer verdwenen. Maar hier in deze kerk zie je nog de overvloed van wat zij met hun geloof hebben willen uitdrukken.

Ik denk aan de mensen in het Oostblok: de Sovjet Unie en haar vazal staten. Na de val van de Muur, hebben zij hun geloof herontdekt. Zij mochten weer een gebedenboek en een bijbel in huis hebben, zij mochten weer hun geloof in het openbaar beleven. Wat een vreugde moet dat geweest zijn.

Voor ons is het anders: wij zijn gewoon geworden aan ons geloof en aan de gemeenschap waarin we ons geloof beleven. Wij zijn vaak al in het vervolg van het evangelie van vandaag: de mensen in Nazaret willen Jezus niet geloven. Maar dat is voor volgende week. Nu mogen wij even stilstaan bij dat "samen geloven". Paulus zegt dat wij allen één lichaam vormen: het lichaam van Jezus Christus. Hij wil duidelijk aangeven dat wij zonder elkaar niet verder geraken. Wat gebeurt er als het oog niet meer wil meewerken, of als het oor niet wil doorgeven wat het ontvangt? Dan heeft de rest ook niet veel aan het geloof. Paulus wijst ons op onze verantwoordelijkheid voor elkaars geloof. Hij nodigt ons uit om elkaar te steunen in het samen christen-zijn.

Nadine, een meisje van 16 jaar die in een moeilijke gezinssituatie opgroeide, getuigde in een bezinningsgroepje over het belang van haar geloof. Zij vertelde hoe zij steun had aan de andere jongeren die zij in die bezinningsgroep ontmoette. "En als ik aan het twijfelen ga, zo zei ze, dan weet ik dat de anderen wel geloven. Dat is een steun voor mij. Zij dragen mij dan in mijn ongeloof weer naar geloven toe!"

Jezus in Nazaret geniet als het ware van terug te zijn in de gemeenschap waar Hij het geloof meegekregen heeft. Is het daarom dat Hij die tekst leest van Jesaja: "De Geest van de Heer rust op mij, want Hij heeft mij gezalfd". De gemeenschap van Nazaret heeft Jezus "gezalfd", klaar gemaakt voor zijn zending. De lezing lijkt wel een "dankjewel" van Jezus aan zijn dorpsgenoten.

Staan wij wel eens stil bij de genade die wij van de geloofsgemeenschap ontvangen? Heb ik al stilgestaan bij de steun die de mensen met wie ik in de kerk bid, zing, sta, kniel of zit mijn geloof geven. Wij kunnen niet meer geloven zonder elkaar. Als ik erover nadenk, dan besef is dat ik anderen nodig om mijn geloof te voeden.

Laten wij genieten van het samenzijn in gebed en zang, van de stilte en van het samen luisteren naar Gods Woord. Wanneer wij daarin bewust en duidelijk mee vieren, dan geven wij aan de gemeenschap iets terug voor wat wij ontvangen hebben. Door volop te participeren aan de eucharistie voeden wij niet alleen onszelf, maar ook het geloof van onze medemensen.

Ik wens jullie een deugddoende eucharistie toe.